

Market Committee, Jalalabad v. Punjab State, etc. (Koshal, J.)

ਕਿਸੇ ਘਟੀਆ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਵਿਚ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਉਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

(11) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪੈਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਆਰਡਰ 'B' ਅਤੇ 'C' ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਕੈਨਾਲ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਾਟਰ ਕੋਰਸ ਏਡੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ 30-ਐੱਫ. ਇਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਨਹਿਰੀ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਵਾਟਰ ਕੋਰਸ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਜਾਂ ਪੁਨਰ-ਸਥਾਪਨਾ ਆਦਿ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਗਤੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 30-ਏ ਅਤੇ 30-ਬੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਸਿਵਲ ਕੁਟਕਲ

ਏਡੀ ਕੋਸ਼ਲ ਜੇ.

ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਜਲਾਲਾਬਾਦ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1970 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 668

29 ਮਈ 1970 ਈ

ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XXIII) — ਸੈਕਸ਼ਨ 3, 20 ਅਤੇ 33— ਧਾਰਾ 3(9) ਦੇ ਤਹਿਤ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਡੀਕਰਨ ਬੋਰਡ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਜਨਰਲ ਸ਼ਕਤੀ— ਕੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 33 ਦੁਆਰਾ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ— ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਕਮ ਕਮੇਟੀ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ—ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ—ਕੀ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਸ਼ਕਤੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (9) ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਡੀਕਰਨ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਿਰਫ "ਕਮੇਟੀਆਂ ਉੱਤੇ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ "ਕਮੇਟੀਆਂ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ", ਫਿਰ ਵੀ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਬਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਬਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਖੇਤਰ. ਸੈਕਸ਼ਨ 3(9) ਦੁਆਰਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟ ਜਾਂ ਸੀਮਾਬੱਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਖੁਦ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਧਾਰਾ 31 (ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀਆਂ ਖਾਸ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਕੇਸ ਪੈਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖੋਹਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਧਾਰਾ 3(9) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਸਰਤ ਕੇਵਲ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। 33 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(9) (ਪੈਰਾ 9, 12 ਅਤੇ 17) ਦੁਆਰਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਡੀਕਰਨ ਬੋਰਡ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿੱਧੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਪਰ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰ ਕਹੇ। ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 20(2) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (9) ਤੋਂ "ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਤੋਂ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ", ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(9) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। (ਪਰਾ ੯)

226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, 20 ਜਨਵਰੀ, 1970 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼੍ਰੀ ਪਿਆਰੇ ਲਾਲ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਕੇ.ਐੱਲ.ਐੱਸ.ਅਚਦੇਵਾ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ।

Market Committee, Jalalabad v. Punjab State, etc. (Koshal, J.)

KS K EER, ਇੱਕ ਵਕੀਲ, ਇੱਕ Dvocate -G ENERAL, (P UNJAB), S HRI US ਸਾਹਨੀ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 4 ਲਈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਲਈ ਇੱਕ ਨੰਦ ਐਸ ਅਰੂਪ, ਆਰ ਐਸ ਐਮ ਇਟਲ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵਕੀਲ, ਇੱਕ ਡਵੋਕੇਟ।
ਨਿਰਣਾ.

ਏ.ਡੀ.ਕੇ. ਓਸ਼ਾਲ, ਜੇ.-ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੋ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਉਹ 1970 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 668 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨ I ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਜਲਾਲਾਬਾਦ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ Comm i ittee ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ, ਮਿਤੀ 20 ਜਨਵਰੀ, 1970 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਡੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ

ਬੋਰਡ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੋਰਡ ਸਕੱਤਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ) ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸ਼੍ਰੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਚੰਦ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੰਡੀ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ ਸ਼੍ਰੀ ਪਿਆਰੇ ਲਾਈ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦਰਦ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ, 1961 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ 1970 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 805 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨ II ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸ਼੍ਰੀ ਹੈ। ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਚੰਦ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮੇਟੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਜੋ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 10 ਮਾਰਚ, 1970 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਹੇਠ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਮਾਰਿਆ. ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3 ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਡੀਕਰਨ ਬੋਰਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੋਰਡ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਬੁੱਟਰ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਫਸਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। 4 ਨੇ ਕਿਹਾ ਪੀ 'ਯਾਰੇ ਲਾਈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 4 ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)।

(2) ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ I ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ ਦੀ ਫਾਈਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ।

(3) ਦੋ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਹਨ। ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਮਦਨ ਲਾਈ ਸਾਲ 1968 ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸਨ। ਉਸ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ 18 ਜੂਨ, 1968 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਕਮੇਟੀ ਅਧੀਨ ਮੰਡੀ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ ਸ. 1 ਅਗਸਤ, 1968

ਨੂੰ, ਇੱਕ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਵਜੋਂ ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਖੁਦ 17 ਨਵੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। , ਅਤੇ 13 ਫਰਵਰੀ 1969 ਨੂੰ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ।

(4) 1 ਅਗਸਤ, 1968 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੁਝ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ 7 ਫਰਵਰੀ, 1969 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ (ਪਟੀਸ਼ਨ II ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਜੀ') ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 4 । ਅਗਲੇ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ । ਓਡੈਟ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 11 ਫਰਵਰੀ, 1969 ਨੂੰ, ਜਮ੍ਹਾਂ ਏ

ਬੋਰਡ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੋ (ਅੰਕੜਾ R-4/1) ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਡੈਂਟ ਨੰ. 4 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 4) ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਬੋਰਡ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਨਵੀਂ ਕਮੇਟੀ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਆਈ ਅਤੇ 18 ਫਰਵਰੀ, 1969 ਨੂੰ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ (ਅਨੈਕਸ਼ਨ ਆਰ-9) ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 “ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਮਾਰਕਿਟ ਕਮੇਟੀ, ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਦੇ ਸੁਝਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਰੰਤ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸੀਨੀਅਰ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਹਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕਮੇਟੀ ਨੇ 28 ਮਾਰਚ, 1969 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ (ਅਨੈਕਸ਼ਨ H/I) ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਇਕੱਲੇ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। 30 ਮਈ, 1969 ਨੂੰ, ਬੋਰਡ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ (ਅੰਕੜਾ R-II) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਨਾ ਕਰਕੇ ਭਾਰੀ ਅਸੁਵਿਧਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਬਹਾਲ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪੱਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ *ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣਗੇ। ਐਕਟ. ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਵੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।* ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕਮੇਟੀ ਨੇ 7 ਜੂਨ, 1969 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, (ਅੰਕੜਾ I/I) ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕ੍ਰਿਸਟਾਚਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਨ। ਉਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਇੱਕ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਵੀ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 23 ਅਗਸਤ, 1969 ਨੂੰ, ਨਿਵਾਸੀ ਪੈਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ (ਅੰਕੜਾ ਆਰ-10) ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 4. ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ 23 ਸਤੰਬਰ, 1969 ਨੂੰ ਵਾਪਸ (ਅੰਕੜਾ R-12) ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਮੇਟੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਾਂਚ

Market Committee, Jalalabad v. Punjab State, etc. (Koshal, J.)

ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੱਕ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ "ਜੇਕਰ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਨੂੰ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਨਵੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ ਤਾਂ ਜੋ ਕਮੇਟੀ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇ।" ਫਿਰ ਮਾਮਲਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਅੰਡਰ ਸੈਕਟਰੀ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਵਿਕਾਸ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਬੋਰਡ ਸੈਕਟਰੀ ਨੂੰ 15 ਜਨਵਰੀ, 1970 (ਅਨੈਕਸ਼ਨ ਆਰ-14) ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 20 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। 1970 (ਅੰਕੜਾ M/I) ਨੇ ਅਫਸੋਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਤਹਿਤ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇਗਾ। ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ (ਪਟੀਸ਼ਨ II ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ 0/ 1) ਸ਼੍ਰੀਲ ਐਸ.ਕੇ. ਦੀਵਾਨ, ਅੰਡਰ ਸੈਕਟਰੀ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 155 ਦੇ ਅਧੀਨ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਅਵੱਗਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.

4. ਇਸ ਪੱਤਰ ਦਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ 3 ਫਰਵਰੀ, 1970 (ਪਟੀਸ਼ਨ II ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਪੀ') ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਭੇਜਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਨੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰ ਮੈਨ ਦੁਆਰਾ 4 ਫਰਵਰੀ, 1970 ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰਕ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਪਟੀਸ਼ਨ II ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ 'Q')। 10 ਮਾਰਚ, 1970 ਦੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਪਟੀਸ਼ਨ II ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਆਰ'), ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਮੇਟੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। .

(5) ਇਹ ਹੈ: ਉਸ ਦਾ 20 ਜਨਵਰੀ, 0, 1970 ਦਾ ਪੱਤਰ, ਕਮੇਟੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਬੋਰਡ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅੰਕੜਾ M/I) ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ I ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹਮਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ:

- (a) ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ 1 ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3, 20 ਅਤੇ 33 ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀ ਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ (ਜਨਰਲ) ਰੂਲਜ਼, 1962 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਅਤੇ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ (ਇੱਥੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

- (b) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਹਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੁੱਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ।
- (c) ਆਪਣੀ ਚੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮੇਟੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।
- (d) ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਗੈਰ- ਜਮਹੂਰੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨ II ਵਿੱਚ ਹਮਲੇ ਨੂੰ 10 ਮਾਰਚ, 1970 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਪਟੀਸ਼ਨ II ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ 'ਆਰ') ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ:

- (i) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।
- (ii) ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤਰਕ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬੁਰਾ ਸੀ।
- (iii) ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ "ਦੁਰਾਚਾਰ" ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ 20 ਜਨਵਰੀ, 1970 ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ II ਵਿੱਚ O/I, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ 'ਤੇ ਸਿਰਫ "ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ" ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਖਰਾਬ ਸੀ।
- (iv) ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ 20 ਜਨਵਰੀ, 1970 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਅਨੁਸੂਚੀ M/1, ਪਟੀਸ਼ਨ I ਵਿੱਚ ਨੁਕਤਾਚੀਨੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਭਾਵ, ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ।

Market Committee, Jalalabad v. Punjab State, etc. (Koshal, J.)

(v) ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸੰਖਿਆ 4 ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ-ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹਮਲੇ (ਏ), (ਬੀ), ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। (c) ਅਤੇ (d) ਪਟੀਸ਼ਨ 1 ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਪੱਤਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨ I ਵਿੱਚ ਆਧਾਰ (ਏ) ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਥੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 3

*	*	*	*	*
*	*	*	♦	♦

(8) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਰੇਗਾ ਕਸਰਤ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਦੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿ ਬੋਰਡ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਜਾਂ ਕੁਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਬੋਰਡ ਗਠਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(9) ਬੋਰਡ ਕਮੇਟੀਆਂ ਉੱਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ।

(10) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਜਾਂ ਸਕੱਤਰ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਡੀਲਰ ਜਾਂ ਗੋਦਾਮ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਵਾਪਸੀ ਮੰਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ, ਗੋਦਾਮ-ਕੀਪਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(11) ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸਕੱਤਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਉਸੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਜਾਂ ਕਮੀ ਰਾਜ

Market Committee, Jalalabad v. Punjab State, etc. (Koshal, J.)

- (2) ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਜਾਂ ਸਕੱਤਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਜੋ ਉਹ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਜਵਾਬ ਦੇ ਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇਗਾ।
- (3) ਕਿਸੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
- (4) (i) ਬੋਰਡ, ਲਿਖਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਉਪ-ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਐਡਹਾਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੱਟ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧ ਟੀ ਦੇ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਜਾਂ ਡੀਲਰਾਂ ਜਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਗ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ 'ਤੇ ਉਲਟ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਸੂਚਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ।
- (ii) ਬੋਰਡ, ਲਿਖਤੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਉਪ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਸਾਂਝੀ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਐਡਹਾਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮਤੇ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਮਲ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਤਾ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਐਕਟ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਜਾਂ ਸੱਟ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਨਤਾ ਲਈ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਜਾਂ ਡੀਲਰਾਂ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਸੂਚਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਗ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।
- (iii) ਜਦੋਂ ਬੋਰਡ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ (ਇਹ?) ਤੁਰੰਤ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ, ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਡਰ ਨੂੰ

ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੋਧ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ, ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

* * * * *

ਨਿਯਮ 4

(1) ਬੋਰਡ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਕਰੇਗਾ-

(a) ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਆਮ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ;

** * * * *
** * * * *

ਨਿਯਮ 10

“(1) ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ। ਬੋਰਡ, ਧਾਰਾ 44 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਸਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ

ਕੰਟਰੋਲ. ਚੇਅਰਮੈਨ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਸਾਲਾਨਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੇਗਾ:

ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਹੱਈਆ * * * * *

ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸਚਦੇਵਾ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦੇ ਹਨ: -

(A) ਧਾਰਾ 20 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਵਜੋਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਕੱਲੀ ਕਮੇਟੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(B) ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (9) ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ

Market Committee, Jalalabad v. Punjab State, etc. (Koshal, J.)

ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਆਮ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਅਜਿਹੀ ਸੁਪਰਿਨ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ, ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (9) ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਬਦ “ਕਮੇਟੀਆਂ” ਤੋਂ ਬਾਅਦ “ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਉਪ-ਧਾਰਾ (8) ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (8) ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 3(12), ਸੈਕਸ਼ਨ 20(2) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 20(2) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।)।

- (C) ਸੈਕਸ਼ਨ 33 ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (9) ਦੁਆਰਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਕਮੇਟੀਆਂ ਉੱਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- (D) ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 33 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(8) ਪ੍ਰਸਤਾਵ (ਏ) ਬੋਮਿਸਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਕੋਲ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 20(2) ਅਤੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 20(2) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਰਿਵਰਤਨ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹੰਗਾਮੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਰੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸੰਦਰਭ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ (B), (C) ਅਤੇ (D) ਨੂੰ।

(9) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ (ਬੀ) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (8) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (9) ਉਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਿਰਫ਼ "ਕਮੇਟੀ ਉੱਤੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ "ਕਮੇਟੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਉੱਤੇ"। ਪਰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ ਕਿ ਬੋਰਡ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਰਵਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 33 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤਕ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਪਰ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸੈਕਸ਼ਨ 20(2) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (9) ਤੋਂ "ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਤੋਂ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਸੁਪਰਟੈਂਡੈਂਸ" ਅਤੇ "ਨਿਯੰਤਰਣ", ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ *ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਨਰੇਸ਼ ਲਾਇ* (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 29 ਜੂਨ, 1954 ਨੂੰ, ਰਾਮ ਨਰੇਸ਼ ਲਾਈ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਲੇਖਾਕਾਰ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਸ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਕਾਸ - ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਯੋਜਨਾ ਵਿਭਾਗ) ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 21 ਮਈ, 1958 ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵਿਕਾਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਈ.ਐਨ.

(1) 13 ਮਾਰਚ, 1970 ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ 1969 ਦਾ ਸੀਏ ਨੰਬਰ 463।

ਉਸ ਦੇ "ਨਿਯੰਤਰਣ" ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ

ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ:

“ਸ਼ਬਦ 'ਨਿਯੰਤਰਣ' ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਕਾਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ।

(10) ਜਿਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਨਿਯੰਤਰਣ" ਸ਼ਬਦ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(9) ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਇਹ ਵੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸਚਦੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਣਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(11) ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵ (ਸੀ) ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾ 33 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 3(9) ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ (ਅੰਸ਼ 33) ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਸਚਦੇਵਾ ਨੇ ਸ. ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ ਬਨਾਮ ਮਾਸਟਰ ਗੁਰਬੰਤਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਨਰੂਲਾ, ਜੇ. ਨੇ ਧਾਰਾ 3 (3) ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ਬਦਾਂ "ਨਿਯੰਤਰਣ" ਅਤੇ "ਸੁਪਰੀਨਟੈਂਡੈਂਸ" ਦੇ ਸੀਮਤ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। 8) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ:

"ਨਿਯੰਤਰਣ" ਅਤੇ "ਸੁਪਰਿਨ ਰੁਝਾਨ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹਨਾਂ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਾਸ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਬਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (8) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਬਾਰੇ ਜੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਮੈਂ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15, 17, 35 ਅਤੇ 36 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਬੇਲੋੜਾ ਹੁੰਦਾ, ਜੇਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (8) ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸ੍ਰੀ ਸੂਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਅਸੀਮਤ ਹੁੰਦਾ। "

(12) ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਨਰੂਲਾ, ਜੇ., ਇਕ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਨਟੈਂਡੈਂਸ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਖਾਸ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਗਿਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ

(2) 1967 (1) SLR 660.

ਬੋਰਡ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 3(9) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਰੂਲਾ, ਜੇ. ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(9) ਦੁਆਰਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘਟਾਇਆ ਜਾਂ ਸੀਮਾਬੱਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 33 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਿਵਸਥਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਖਾਸ ਚੀਜ਼ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 3(9) ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸੈਕਸ਼ਨ 3(9) ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 33 ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠੇ ਨਹੀਂ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ *ਮੂਲਜੀ ਤ੍ਰਿਭੋਵਨ ਸੇਵਕ ਬਨਾਮ ਡਾਕੋਰ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ* (3), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਾਵਸੇਟ, ਜੇ., *ਪ੍ਰਿਟੀ ਬਨਾਮ ਸੋਲੀ*, 53 ER 1032 ਵਿੱਚ ਰਾਮਿਲੀ, MR ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਨਿਯਮ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ :

“ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਪੂਰਵ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਪਾਰਟਿਕੂਲਰ ਕਾਨੂੰਨ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(13) ਇਹ ਬਬੋਹਾਉਟ *hority ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਮੋਦੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (4)*, *ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀਜੇ*, ਜਿਸ ਨੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਦੀਆਂ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ: -

“ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਅਤੇ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦੋ ਉਪਬੰਧ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਟਕਰਾਅ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਵੀ ਜੋ ਇਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ।

(3) *ਏਆਈਆਰ 1922 ਬੰਬ 247 (FB)*

(4).....1958 PLR 394

ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਾਰਟੀਕੁਲਰ ਉਪਬੰਧ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਆਮ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(14) ਰਾਮਿਲੀ, ਐਮ.ਆਰ. ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਿਯਮ, ਜੇ.ਕੇ. ਕਾਟਨ ਸਪਿਨਿੰਗ ਐਂਡ ਵੇਵਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ) ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (5), ਅਤੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਯੂਪੀ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਡਿਸਪਿਊਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(ਏ) ਅਤੇ 23 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

“ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧ ਆਮ ਉਪਬੰਧ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਉਪਬੰਧ ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 5(a) ਦੀ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(15) ਇਹਨਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਕੋਲ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਿਵਸਥਾ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਖੁਦ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(16) ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਧਾਰਾ 3(9) ਬੇਲੋੜੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਕੁਝ ਅਰਥ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਘੱਟ ਜੋੜੇ ਗਏ ਵਾਧੂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ [ਵੀਡੀ ਜੇਕੇ ਕਾਟਨ ਸਪਿਨਿੰਗ ਐਂਡ ਵੇਵਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (5) (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਖਾਨ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (6)]।

(17) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਭਰ ਰਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 33 ਧਾਰਾ 3(9) ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹਟਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀਆਂ ਖਾਸ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ

(5) AIR 1961 SC H7a

(6) ILR (1966) II Pb. 447 (FB)

ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਧਾਰਾ 3(9) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਜਿਹੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਕਾਰਨ।

(18) ਇਕ ਇਨਾ ਵਿਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ; i ਧਾਰਾ 33 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(9) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਨੂੰ ਧੋ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸ੍ਰੀ ਸਚਦੇਵਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 33 ਇੰਨੀ ਵਿਆਪਕ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ ਲਈ ਬੋਰਡ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨਾ, ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਤੇ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਧਾਰਾ 33 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਜਾਂ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਦੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਬਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ। ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ, ਮਤਾ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਸੱਟ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਆਦਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਬੋਰਡ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਮੁਅੱਤਲੀ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਅਤੇ - ਉਸਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਮੰਨਿਆ ਹੈ - ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਥਿਤੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਰਡ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ * ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 3 (9) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਆਮ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 33 ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਆਪਣੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਸ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 3 (9) ਦੁਆਰਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੀਆਂ।

(2) ■ ਅਤੇ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਏ.ਸੀ. .., ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) (ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਸੱਟ ਜਾਂ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨਾ, ਆਦਿ) ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ

ਲਈ, ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(19) ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵ (C) ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦਰਜ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(20) ਤਜਵੀਜ਼ (ਡੀ) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸਚਦੇਵਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ 7 ਜੂਨ, 1969 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਕੇ ਬੋਰਡ ਦਾ ਮਕਸਦ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਬੋਰਡ ਧਾਰਾ 33 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੀਮਤ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ। ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੇ ਪਿਛਾਖੜੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੂੰ 4 ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਝੱਲੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮਤੇ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਸਿਰਫ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 33 ਦੇ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ (ਡੀ), ਮੇਰੇ ਲਈ ਵੀ ਅਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ।

(21) ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਧਾਰ (ਬੀ), (ਸੀ) ਅਤੇ (ਡੀ) ਸਿਰਫ ਜ਼ਮੀਨ (ਏ) ਦੇ ਪੂਰਕ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜ਼ਮੀਨ (ਏ) 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਖੋਜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅੱਗੋਂ, ਆਧਾਰ (ਬੀ), (ਸੀ) ਅਤੇ (ਡੀ) ਦੀ ਲੰਮੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। 3 ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਥਿਤ ਗੈਰ-ਜਮਹੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਆਧਾਰ (ਬੀ), (ਸੀ) ਅਤੇ (ਡੀ) ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ।

(22) ਪਟੀਸ਼ਨ I ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਸਚਦੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਹੋਰ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਦੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 3(9) ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਏ ਜਾਣ ਕਾਰਨ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਆਧਾਰ ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਸਚਦੇਵਾ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬਹਾਲ

ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੈ-ਸਿੱਧ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਆਪਣੀ ਬਹਾਲੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਲਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਉਸ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਂਚ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਸਚਦੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰੋ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਮਾਤਹਿਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਪੈਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੁਅੱਤਲੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਆਮ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਕੋਰਸ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸਿਟੋ ਕੱਚ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

(23) ਸੈਕਸ਼ਨ 3(9) ਦੇ ਵਾਇਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਸਚਦੇਵਾ ਨੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲਫ਼ਮਣ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (7) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪੰਜਾਬ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਜਿਸ ਨੇ 'ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ' ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਪਹੁਦਾਰਾ ਅਤੇ ਅਦਿੱਖ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਦੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸ੍ਰੀ ਸਚਦੇਵਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3(9) ਦਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੁਅੱਤਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਮਾਮਲੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਦਾ ਧਾਰਾ 3(9) ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(24) ਮੈਂ ਹੁਣ ਪਟੀਸ਼ਨ IL ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਰਡ ਲਈ ਪਾਏ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਆਧਾਰ (i) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ. ਇਹ ਖੁਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ

ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਉਂ ਨਾ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਪਿਛਲੇ ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। . ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੋਵੇਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਪਾਬੰਦ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਬਹਾਲੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸਦੇ (ਕਮੇਟੀ ਚੇਅਰਮੈਨ) ਦੇ ਆਚਰਣ ਲਈ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਫਿਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਗਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਦਮ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ (i) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਦਾਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(25) ਜ਼ਮੀਨੀ (ii) ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ "ਬੋਲਣ" ਆਰਡਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਭਗਤ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ। v. ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (8), ਤਰਕ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਦੰਡਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਿੱਟੇ। ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

“ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਕਨੰਦ, ਚੇਅਰਮੈਨ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਜਲਾਲਾਬਾਦ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ, ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ, 19 ਬੀ.ਐਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਉਕਤ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਕੰਦ ਨੂੰ ਉਕਤ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਜਲਾਲਾਬਾਦ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੀ ਮਰਨਬੇਸਰਿਪ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭਾਵ.

ਪ੍ਰੀਤਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸਕੱਤਰ, ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ,
ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ।

(26) ਜੇਕਰ ਇਸ ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਜ਼ਮੀਨ (ii) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ

ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸਚਦੇਵਾ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਇਹ "ਬੋਲਣ" ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਤਰੀ ਦੇ 10 ਮਾਰਚ, 1970 ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਫਾਈਲ ਪੜ੍ਹ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਚੰਦ ਚੇਅਰਮੈਨ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਨੇ ਮੰਡੀ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ ਸ਼੍ਰੀ ਪਿਆਰੇ ਲਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ। ਉਸਦਾ ਇਹ ਰਵੱਈਆ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ (ਕੌਮ ਕਮੇਟੀ) ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਰੰਤ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼।

(27)। ਐੱਚ.ਐੱਚ.ਐੱਚ.ਸਚਦੇਵਾ ਇਹ 3 ਆਰਡਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ Ja3 “ਆਰਡਰ ਬੋਲੇ ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਬਹੁਤ ਸਾਧਾਰਨ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। ਕਿ ਉਸਨੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਮੇਟੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹੋਰ ਕੀ ਸੀ

Market Committee, Jalalabad v. Punjab State, etc. (Koshal, J.)

ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਹਿਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਸਮਝਣਾ ਔਖਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਦੇਸ਼ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਨਿਆਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਾਂਗ ਵਿਸ਼ਿੱਤ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਅਧਿਕਾਰੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਭਗਤ ਰਾਮ ਪਤੰਗਾ (9), ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਫਗਵਾੜਾ ਦੀ ਮੈਂਬਰੀ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ 'ਤੇ 20 ਜੂਨ, 1960 ਨੂੰ ਫਗਵਾੜਾ ਟਾਊਨ ਹਾਲ ਵਿਖੇ ਹੋਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਲੜਨ ਲਈ ਬੇਕਾਬੂ ਹੋ ਕੇ, ਉਸ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾੜਨ, ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਕੁੱਟਣ ਅਤੇ ਝਗੜਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰੈਸ'ਚ ਡੈਂਟ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਇਕ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਸ਼੍ਰੀ ਭਗਤ ਰਾਮ ਪਤੰਗਾ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਬਾਹਰੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਟਾਊਨ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ, ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਗੜਬੜ ਕਰਨ, ਮਰਿਆਦਾ ਨਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਕੁਰਸੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਰਵਸ਼੍ਰੀ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਅਤੇ ਪਤੰਗਾ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ। ਸਰਵਸ਼੍ਰੀ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਅਤੇ ਪਤੰਗਾ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੰਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹਿਆ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਦੇ ਰੁਤਬੇ ਬਾਰੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦਫਤਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਦਾ ਰੁਤਬਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸਹਾਇਕ ਲੀਗਲ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਫਤਰ ਨੇ 20 ਜੂਨ 1960 ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਨੋਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਵਸ਼੍ਰੀ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਅਤੇ ਪਤੰਗਾ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਹਾਇਕ ਲੀਗਲ ਰੀਮਬਰੈਂਸਰ ਦੀ ਰਾਏ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਨੋਟ ਦਾ ਆਖਰੀ ਪੈਰਾ ਪੜ੍ਹਿਆ।

“ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੇਸ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਰਵਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਅਤੇ ਪਤੰਗਾ * * * * * ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਫਗਵਾੜਾ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ * * * * * ਤੋਂ ਐਡ.

(9) ਆਈ.ਯੂ. (1970) 1 Pb, & Hr. 347 (FB)-1969 PLR 625 (W),

ਇਸ ਨੋਟ 'ਤੇ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਲਿਖਿਆ:

“ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸ਼ਾਇਦ ਦੇਖਣਾ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਧਾਇਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ*।”

ਫਿਰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ: -

“ਡੀਜੀ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਧਾਇਕ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਹੈ, ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।”

(28) ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਫਿਰ ਦਫ਼ਤਰੀ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਰਵਸ੍ਰੀ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਅਤੇ ਪਤੰਗਾ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

(29) ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਫੁੱਲ ਬੈਸਚ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੰਤਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ, ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਗਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ "ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ" ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਫਿਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਇਹ ਨੋਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਣਾਇਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ

ਅਤੇ ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ. ਇਸ ਲਈ ਮੈਟ ਦਾ ਤੱਥ-

' ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਲਿਆ

' ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਖਿਲਾਫ ਮਾਮਲਾ 'ਤੇ ਦਲੀਲ

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ^{ਪਰ} ਸਿਰਫ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਗੱਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। 19 ਜੂਨ, 1962 ਦਾ ਦਫ਼ਤਰੀ ਨੋਟ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਗਵਾੜਾ ਦੇ ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਫਸਰ (ਸਿਵਲ) ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਨਕਾਰ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਘਟਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਸੰਸਕਰਣ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ exe-* cutive ਫਾਈਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲਿਖੇ ਹੁੰਦੇ

Market Committee, Jalalabad v. Punjab State, etc. (Koshal, J.)

ਹਨ

ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਫਾਈਲ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਭਗਤ ਰਾਜੇ ਦੇ ਕੇਸ (8)*, (*ਸੁਪਰਾ*) ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤਰਕ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਇਸ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਦੋ ਸੰਸਕਰਣ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਫਸਰ (ਸਿਵਲ), ਫਗਵਾੜਾ, ਜਿਸਨੇ 20 ਜੂਨ, 1960 ਦੀ ਫਗਵਾੜਾ ਮਿਊਂਸ਼ਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਘਟਨਾ ਰੇਨ ਡੇਰੇਡ ਦਾ ਰੂਪ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 16(1) ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੋ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਜਾਂ ਨਾ ਮੰਨਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਤਲਾਬ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪਰੇਖਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਤਰਕ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ *ਭਗਤ ਰਾਜੇ ਦੇ ਕੇਸ (8)* ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਯੋਗਤਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ।

(3 ' 0) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸੀਅਰ ਵੀ >P1 ਸਧਾਰਨ ਹੈ: aon5 ਤੱਥ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਈ ਦੋ ਸੰਸਕਰਣ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਿਮਾਹੀ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਤਰੀ ਨੇ 10 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, 1970 ਦੀ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੋਖ ਕੇ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ. ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਅਵੱਗਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਹੋਰ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਨ ਉਕਤ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਕ ਦੀ ਕੋਈ ਅੰਤਰਿਮ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਵੱਗਿਆ ਕਰਨਾ *ਖੁਦ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਹੋਵੇਗਾ*। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ <f ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਚੇਅਰਮੈਨ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਤੱਥਾਂ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ ਹਰ ਪਾਸੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ "ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ" ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(31) ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਆਉਣਾ (iii) ਮੈਂ ਇਕਦਮ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਬੇਲੋੜੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ "ਦੁਰਾਚਾਰ" ਜਾਂ "ਡਿਊਟੀ ਦੀ

ਅਣਗਹਿਲੀ" ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਉਹ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਲਾਪਰਵਾਹੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ "ਦੁਰਾਚਾਰ" ਅਤੇ "ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਤਰਕ ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਤਕਨੀਕੀਤਾ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਪਟੇਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨਾਕਾਮੀ ਮੁਹਾਵਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਅਵੱਗਿਆ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਭੇਦਭਾਵ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। "ਦੁਰਾਚਾਰ" ਅਤੇ "ਫਰਜ਼ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ" ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਣਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅੰਤਰ ਦੇ ਹੈ।

(32) ਜ਼ਮੀਨ (iv) ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਔਖਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਠਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ I ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਯਾਨੀ ਕਿ, 20 ਜਨਵਰੀ, 1970। ਉਸ ਤਰੀਕ ਤੱਕ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਥਿਤੀ ਲੈ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਸਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ 20 ਜਨਵਰੀ, 1970 ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ। ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸ.

(33) ਆਧਾਰ (a), (b), (c) ਅਤੇ (d) 'ਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜ਼ਮੀਨ (v) ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਹ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ II ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

(34) ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸ੍ਰੀ ਸਚਦੇਵਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ-2 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿਰੁੱਧ

Market Committee, Jalalabad v. Punjab State, etc. (Koshal, J.)

ਹਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਲ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਮੇਰਾ ਖਿਚਿਆ ਹੈ?' ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਅਰਥਾਤ, 16 ਅਗਸਤ, 1969 ਦੀ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ, ਅੰਡਰ ਸੈਕਟਰੀ ਟੈਰੀ, ਸਰਕਾਰ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ (ਪਟੀਸ਼ਨ II ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ R2/5), ਮਿਤੀ 29 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ, 1969 (ਉਹਨਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ R2/5 ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਾਧਾਰਨ ਉਦੇਸ਼ ਹੋਣ ਪਰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) ਅਤੇ 20 ਜਨਵਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅੰਡਰ-ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੇ ਗਏ ਬੋਰਡ ਸਕੱਤਰ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, 1970, (ਪਟੀਸ਼ਨ II ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ 0/1) ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਦਾਅਵਾ ਜਿਸ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਦੋ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਮਿਊਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਹਮਲੇ ਦਾ ਇਹ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ, ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਤੰਬੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਲਜ਼ਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਅਵੱਗਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(35) ਦੱਸੋ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਲਾਗਤਾਂ ਸਮੇਤ ਦੋਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਰੁ. ਹਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 200.

ਬੀ.ਐੱਸ.ਜੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ